

Arrest

nr. 189 769 van 14 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Ashraf. U werd geboren op 15 januari 1994 te Kamsuuma (ook wel Kabsumo genoemd), district Jamaame in de provincie Lower Juba. U verbleef daar tot op het moment van uw vertrek op 17 juni 2016. Omdat uw ouders overleden toen u nog een baby was, werd u opgevoed door uw oom aan vaderszijde, Jama Muse Hassan. Uw oom was landbouwer en verkocht zijn groenten op de markt in Kamsuuma en in Kismayo. U hielp hem bij het oogsten van de groenten en het verkopen ervan op de markt in Kamsuuma. Op 1 juni 2016 werd uw oom op zijn boerderij benaderd door Al Shabaab-leden.

Hij werd verdacht van spionage omdat hij geregeld naar Kismayo reist omwille van zijn werk. Een jongeman, die op dat moment aan het werken was op de boerderij ernaast, bracht u het nieuws dat uw

oom was meegenomen door Al Shabaab. In de nacht van 6 juni 2016 werd u gearresteerd door Al Shabaab en meegenomen naar een huis in een bos. Omwille van de familiale band tussen uw oom en u, werd u eveneens verdacht van spionage. Dat was de reden dat ze u gevangen namen. Tijdens uw gevangenschap werd u meermaals mishandeld. Bovendien toonden ze u ook het levenloze lichaam van uw oom. Op het moment dat een andere gevangene probeerde te ontsnappen, waren de bewakers afgeleid waardoor u de kans greep om zelf te vluchten. U kreeg een lift van houtskoolhandelaars naar Kismayo. Zij lieten u hun telefoon gebruiken waardoor u contact kon opnemen met uw tante. Zij gaf u het telefoonnummer van haar broer in Kismayo. U verbleef enkele dagen bij hem, terwijl hij uw reis naar Europa regelde. U verliet Kismayo op 15 juni 2016 en reisde met een auto naar Doble, waar u opgevangen werd door een smokkelaar. De smokkelaar nam u mee naar Kenia, waar u vier dagen bleef. Vanuit Kenia reisde u met het vliegtuig naar Europa. Op 13 juli 2016 kwam u aan in België. Op 1 augustus 2016 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 1 en 2, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recent verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U vreest gedood te worden door Al Shabaab daar u in juni 2016 uit hun handen ontsnapte nadat u enkele dagen eerder verdacht werd van spionage.

Gelet op uw verklaringen dient te worden vastgesteld dat er geen geloof aan kan gehecht worden dat u recent afkomstig bent van Kamsuuma, district Jamaame, provincie Lower Juba.

Er dient opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft weten te maken in Somalië te hebben verbleven, voor uw komst naar België. U kan niet aannemelijk maken recent afkomstig te zijn uit het dorp Kamsuuma, in het district Jamaame, in de provincie Lager-Juba, terwijl u beweerde uw dorp Kamsuuma pas te hebben verlaten in juni 2016 (gehoorverslag CGVS 1, p.3, 4 en p.23).

Vooreerst kan worden vastgesteld dat u weinig op de hoogte bent van gevechten die plaatsvonden in uw dorp Kamsuuma.

Toen u gevraagd werd of er gevechten plaatsvonden in uw dorp Kamsuuma, vroeg u zich eerst af of er 'clanconflicten' bedoeld werden. Deze vraag werd u reeds eerder gesteld en toen gaf u aan dat er nooit

clanconflicten waren in Kamsuuma (gehoorverslag CGVS 1, p.15 en p.17). Toen u gevraagd werd of er gevechten waren met Al Shabaab, gaf u aan dat er nooit gevochten werd in Kamsuuma. Toen u gevraagd werd of er gevechten waren in de buurt van Kamsuuma, gaf u vaag aan dat Al Shabaab actief was in de buurt, maar u er niet in geïnteresseerd was, omdat het vredevol was in de plaats waar u woonde. Verder gaf u aan dat de Jubaland regering wel tegen Al Shabaab vocht, maar niet in Kamsuuma, omdat het diep in het land is en ze er niet kunnen komen zonder eerst andere dorpen te overwinnen (gehoorverslag CGVS 1, p.18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er zich wel degelijk gevechten hebben voorgedaan in uw dorp Kamsuuma. Deze gevechten vonden plaats op 7 oktober 2014, ongeveer anderhalf jaar voor uw vertrek uit uw dorp Kamsuuma. Keniaanse troepen van de Afrikaanse Unie (AMISOM) vochten toen, samen met de troepen van Jubaland, tegen de strijders van Al-Shabaab. Eén lid van Al-Shabaab werd daarbij gedood. Hoewel u herhaaldelijk werd gevraagd of er gevechten hebben plaatsgevonden in uw dorp Kamsuuma, heeft u dit gevecht op geen enkele manier aangegeven. Meer nog, betreffende AMISOM verklaarde u 'Ik geloof als AMISOM er zou zijn gekomen dat Al Shabaab niet in Somalië zou geweest zijn' en u gaf vaag aan dat u hoorde van gevechten tussen Al Shabaab en AMISOM maar er geen recente gevechten waren tussen Al Shabaab en AMISOM (gehoorverslag CGVS 2, p.7 en gehoorverslag CGVS 1, p.18). Het is zeer eigenaardig dat u - die tot juni 2016 onafgebroken in het dorp Kamsuuma woonde én die volgde wat van de kant van Al Shabaab gebeurde - niet op de hoogte bent van deze ingrijpende gebeurtenissen in uw dorp én u niet op de hoogte bent van de Keniaanse AMISOM troepen in uw dorp. Van iemand die beweert op dat moment in Kamsuuma woonachtig te zijn, kan verwacht worden dat deze persoon weet heeft van dit belangrijk voorval.

Buiten het feit dat u geen weet heeft van de gevechten die plaatsvonden in uw eigen dorp, bent u **ook niet op de hoogte van luchtaanvallen die recent voor uw beweerde vertrek uit Somalië uitgevoerd werden in naburige dorpen of steden**. Toen u gevraagd werd of u weet heeft van luchtaanvallen in de buurt van uw dorp Kamsuuma, gaf u vaag aan dat u er van hoorde, maar u niet weet wat er gebeurde en u wel volgde wat van de kant van Al Shabaab gebeurde, maar niet wat de regering deed. Toen u daarop gevraagd werd of u dus niet weet waar luchtaanvallen in de buurt van Kamsuuma plaatsvonden, gaf u aan er inderdaad geen weet van te hebben (gehoorverslag 2, p.7). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, zijn er in 2014 meerdere luchtaanvallen uitgevoerd in de Jubaprovincies. Sommige van deze luchtaanvallen waren in dorpen die zich in het zuiden van uw district situeren namelijk Far Waamo, Sunguuni en Bulagudud. Er vonden ook luchtaanvallen plaats ten noorden van uw dorp in het district Jilib in de dorpen Hargeysa Yare, Makuuni en Marerey. Op 27 oktober 2014 werd een al-Shabaabkamp in Far Waamo gebombardeerd. Op 24 november 2014 was er een luchtaanval op het dorp Hargeysa Yare en op 25 november 2014 in Marerey. Op 4 december 2014 werd Far Waamo opnieuw gebombardeerd en diezelfde dag werd ook Sunguuni gebombardeerd. Verschillende burgers kwamen daarbij om. Ook in Jamaame en Jilib, gelegen op respectievelijk 25 km en 30 km van Kamsuuma, werden luchtaanvallen uitgevoerd en deden zich evenzeer ingrijpende incidenten voor. In mei 2014 werden 50 al-Shabaabstrijders gedood in Jilib door een luchtaanval van AMISOM. Op 16, 22 en 24 juli 2014 voerde de Keniaanse luchtmacht aanvallen uit rond Jilib (zie administratief dossier). Bij de aanvallen op Jamaame werden verschillende huizen beschadigd. Meerdere plaatsen in zowel Midden- als Laag-Juba werden door AMISOM in deze periode heroverd waaronder Bulo Gudud, Yontooy (gelegen net over de grens van het Jamaame-district met Kismayo-district) en Kobon, een dorp 30 km ten zuiden van Kamsuuma. Verder werden zeker 80 strijders van Al-Shabaab gedood door Keniaanse strijdkrachten tijdens operaties in de stad Jamaame en de kuststad Kismayo in oktober 2014, minder dan een jaar voor u vertrok. Meer recent, in februari 2015, werd de stad Jamaame opnieuw gebombardeerd door Keniaanse strijdkrachten. Gezien het aanzienlijk aantal aanvallen gedurende deze korte periode en gelet de impact en de gevolgen van deze gevechten en aanvallen voor de burgers, is het eigenaardig dat u hier geen weet van heeft. Bovendien moest uw oom -waar u dagelijks mee samenwerkte- deze dorpen geregeld passeren, wanneer hij naar Kismayo ging in functie van jullie handel (gehoorverslag CGVS 1, p.6, gehoorverslag 2, p.3-4 en administratief dossier). Verder gaf u aan dat u opgroeide te Kamsuuma en u mensen ontmoette van andere dorpen uit de omgeving die naar Kamsuuma komen om er te winkelen (gehoorverslag CGVS 1, p.14). Bijgevolg kan verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van deze feiten. Uw erg beperkte kennis terzake ondermijnt uw bewering (recent) afkomstig te zijn uit Kamsuuma, en bij voorbereiding de regio Lager-Juba.

U bent daarnaast niet op de hoogte van recente periodes van droogte, overstromingen of - daarmee verbonden - voedseltekorten.

Toen u gevraagd werd of er ooit overstromingen waren in uw dorp Kamsuuma, gaf u vaag aan dat het zou kunnen, omdat er een rivier was, maar de rivier niet door de stad kwam. Uit informatie blijkt dat

Kamsuuma op slechts enkele kilometers van de rivier ligt (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd of een overstroming dan geen impact had voor u, gaf u aan van niet, omdat de stad op een vlak gebied lag en u ontweek de vraag verder door te stellen dat - wanneer er geen overstroming was - boerderijen water nodig hadden voor de gewassen (gehoorverslag 1 CGVS, p.7). Ook toen u gevraagd werd of u weet heeft van dorpen in de buurt van uw dorp die ernstige gevolgen hadden van overstromingen, gaf u aan niet te weten van een plaats waar overstromingen waren en u voegde er - ondoorleefd - aan toe dat u het nieuws niet volgde (gehoorverslag 1 CGVS, p.7-8). Later herhaalde u dat er nooit overstromingen waren in uw dorp. U gaf aan dat het in 2009 gedurende vijf dagen regende in Jamaame en Jilib, maar dat niet veel problemen veroorzaakte (gehoorverslag 2, p.6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, vond één van de ergste overstromingen plaats in de herfst van 2006, ongeveer tien jaar voor uw vertrek uit Kamsuuma. Naar schatting werden meer dan 17 000 mensen hierdoor verdreven. Gebieden langs de rivier, waaronder Kamsuuma, Jilib en Jamaame, waren ten eerste kwetsbaar, maar ook dorpen verder gelegen van de rivier werden getroffen. Verder blijkt uit de informatie dat in die periode de provincies Midden- en Lager-Juba het zwaarst getroffen werden door de overstromingen, en dan vooral de districten Jamaame en Jilib, de districten waartussen uw dorp Kamsuuma zich bevindt. In de districten Jilib en Jamaame, zijn toen meer dan 100 000 personen getroffen (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook in 2010 heeft de Gu-regen voor veel schade gezorgd aan de regio's rond de Juba rivier in Midden en Laag Juba zoals ontheking van inwoners, schade aan landbouwvelden en landbouwinfrastructuur en schade aan wegen. Het is ten eerste merkwaardig dat u zich de overstromingen in het jaar 2006 niet blijkt te herinneren, u was op het moment van de gebeurtenissen immers 12 à 13 jaar oud. U bleek zich echter wel een droogte te herinneren die zich in het jaar 2004 voordeed, toen u ongeveer 10 jaar oud was (infra).

Niet alleen blijkt uit informatie die het CGVS voor handen heeft dat de Juba-regio een risicogebied voor overstromingen, er blijkt eveneens dat er periodes van droogte geweest zijn die aanzienlijke consequenties hadden. U spreekt enkel over een droogte toen u tien jaar oud was (in 2004) (gehoorverslag CGVS 1, p.8), terwijl er in 2011 een droogte was die effect had op het hele land (zie administratief dossier). Daarenboven was er in 2007 en 2008 een tekort aan voedsel in de regio van Jamaame omwille van de oorlog (zie administratief dossier). U verklaart echter dat er nooit voedseltekorten waren (gehoorverslag CGVS 2, p. 6). Gezien droogte en overstromingen een invloed hebben op de voedselprijzen en ook op de landbouw, is het **erg opmerkelijk dat u, als landbouwer en verkoper van groenten, woonachtig aan de Jubarivier, geen weet heeft van dergelijke gebeurtenissen**. Verder bent u merkwaardig genoeg niet vertrouwd met het begrip 'Dhasheeg'. Toen de dossierbehandelaar u de term Dhasheeg opwierp, verklaarde u dat het een dorp is dat richting Jilib ligt (gehoorverslag 1 CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Dhasheeg grote waterplassen zijn die zich vullen met water bij hevige regenval en gebruikt worden om te oogsten tijdens het droogseizoen. Deze zijn veelvoorkomend in het district Jamaame (zie administratief dossier). Dat u hier als landbouwer geen weet van heeft en evenzeer geen weet heeft van andere methoden om tegemoet te komen aan de gevolgen van droogte of wateroverlast, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw (recente) herkomst (gehoorverslag CGVS 2, p. 5). Uw onwetendheid ondermijnt dan ook verder uw bewering (recent) afkomstig te zijn uit Kamsuuma, en bij voorbereiding de regio Lager-Juba. Verder verklaarde u dat er nooit internationale organisaties waren in Kamsuuma of Jamaame (CGVS gehoorverslag 2, p. 7). De informatie waarover het CGVS beschikt, bevestigt echter dat verscheidene ngo's hulp hebben geboden in periodes waarbij er voedseltekorten waren in de Juba regio. Zo was Agrosphere aanwezig om hulp te bieden bij het herstellen van schade die de overstroming in 2010 teweeg bracht en zorgde het Rode Kruis in 2011 voor voedselbedeling in heel Somalië. Verder heeft Artsen Zonder Grenzen in 2007 een hospitaal geopend in Jamaame en was daar zeker werkzaam tot 2011. Ook Muslim Aid heeft van 2008-2010 medische activiteiten verricht in het district Jamaame.

Er dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst sterk in twijfel kan worden getrokken op basis van bovenstaande verklaringen. Het is namelijk erg merkwaardig dat u van (recente) ingrijpende gebeurtenissen in en rond uw dorp Kamsuuma, zoals gevechten, overstromingen en droogte, die een enorme invloed hebben op uw dagelijks leven (werk, voedsel, veiligheid), niet op de hoogte bent. **Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recent afkomstig te zijn uit het dorp Kamsuuma, in het district Jamaame, gelegen in de regio Lager-Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.**

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in het dorp Kamsuuma heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet

aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw recente herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, de omstandigheden en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

werd tijdens de gehoren op de zetel van het CVGS op 8 november 2016 en 7 december 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor van 7 december 2016 zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Lager-Juba (gehoorverslag CGVS 2, p.2 en p.9). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag CGVS 1, p.2).

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 maart 2017 een schending aan van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald. het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, miskennis van het proportionaliteitsbeginsel".

Verzoeker benadrukt naar best vermogen zijn volledige medewerking te hebben verleend en geeft aan duidelijk en eenduidig te hebben uiteengezet dat hij zijn hele leven in Kamsuuma, op zijn boerderij, gewoond heeft. Het verzoekschrift stelt verder dat verzoeker de jaren, de seizoenen, de droge en natte maanden en de gevolgen van droogte en regen kent. Verzoeker herneemt een kleine boer met drie

geiten te zijn, dat hijzelf slechts op de kleine markt groenten verkocht en verzoekers oom de oogst ging verkopen op de markt van Kismayo. Volgens verzoeker ging zijn oom zo ver, omdat dit meer opbracht. Voorts stelt het verzoekschrift dat verzoeker zijn clan, zijn clanlijn en de verbindingen tussen de clans kent. Bovendien verklaart verzoeker de Koran te kennen. Verzoeker noemt zichzelf een eenvoudig man, wat kan blijken uit het *“feit dat het zijn tante is die een gsm heeft en dat hij het zeer moeilijk vindt haar te contacteren”*. Verzoeker haalt nog aan de dorpen in de buurt van Kamsuuma te kennen en ongeveer te weten waar zij liggen.

Het verzoekschrift voert aan dat verweerder onterecht focust op een aantal vermeende onwetendheden en stelt dat verzoeker de wegen, het belastingsysteem van Al Shabaab en het checkpoint kent. Verzoeker weet verder dat er geen clanconflicten zijn, dat hij perfect weet wie sinds wanneer de macht heeft en dat hij wél verklaard heeft dat hij gehoord heeft over gevechten met AMISOM aan de kant van het leger van Jubaland.

Waar verzoeker stelde dat hij niets gehoord heeft over gevechten in Kamsuuma zelf, merkt verzoeker op dat alle aanvallen waarvan sprake in dorpen en steden gebeurden die vele kilometers verwijderd waren van Kamsuuma. Verzoeker herinnert er dan ook aan dat hij wel degelijk gezegd heeft dat hij gehoord heeft van gevechten in naburige dorpen, maar niet weet waar ze plaatsvonden. Verzoeker wijst er vervolgens nog op dat recent een relatieve tijdsbepaling is; iets wat twee jaar geleden gebeurde is voor een jongeman van 20 niet “recent”.

Aangaande de overstromingen, verklaart verzoeker dat hij het wel heeft over het buiten de oevers treden van de rivier, doch eveneens uitlegt dat het water normaal niet tot aan de stad komt. Hij legt uit dat de droogte een probleem was, nu ze dan de put op de boerderij met watertanks dienden te vullen, wat zeer veel kostte. Verzoeker verklaart geen weet te hebben van ernstige overstromingen, nu hij het nieuws niet volgt. Verzoeker benadrukt op de hoogte te zijn van droogtes. Zo vermeldt hij dat de prijzen van het voedsel omhoog gaan en dat het water met de tractor van de rivier werd gebracht. Het verzoekschrift stelt voorts dat het woord DASHTEEG gebruikt wordt in Jamaame, 25 – 30 km verder (zie informatie administratief dossier).

Wat betreft de internationale organisaties, stelt verzoeker dat AGROSPHERE er in 2010 was toen verzoeker 16 jaar oud was en bovendien hielp bij overstromingen, waar verzoekers boerderij niet met geconfronteerd werd. Artsen Zonder Grenzen en Muslim Aid waren bovendien werkzaam in Jamaame.

Inzake de subsidiaire bescherming voert verzoeker de schending van artikel 2 en 3 EVRM aan. *“Dat artikel 3 van het EVRM bevat de absolute recht geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 EVRM voorziet geen enkel uitzondering³ en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt word door een overheidsactor of door een particulier⁴. Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt word niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen⁵.”*

Verzoeker stelt dat verweerder aangeeft dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft en dat deze niet betwist dat zelfs de delen van Mogadishu die formeel onder de controle van de overheid staan, getroffen worden door aanslagen en verschillende vormen van geweld. Ook onderlijnt UNHCR dat *“vele personen ontvlucht uit Zuid- en Centraal-Somalië in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingstatus en dat personen afkomstig uit “conflict-affected areas”, waaronder Mogadishu gezien de aard van het geweld die er heerst, nood kunnen hebben aan een subsidiaire bescherming status wegens ernstige risico tot het blootstellen aan ernstige en individuele bedreigingen van hun leven of persoon (stuk 1, p. 4).”* Verweerder schrijft volgens verzoeker eveneens dat Al Shabaab regelmatig aanslagen pleegt in Mogadishu en dat *“Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden”*. Bovendien haalt het verzoekschrift aan dat burgers ook *“een reëel risico op ernstige bedreigingen omwille van clanconflicten, tribale zaken die regelmatig tot gewelddadige conflicten leiden (stuk 1, p. 4).”* Verzoeker stelt voorts een reëel risico op ernstige schade te lopen, zowel wegens de aanwezigheid van Al Shabaab als door de wraak vanwege de clan van zijn echtgenote.

In hoofdorde wordt gevraagd de vluchtelingenstatus toe te kennen; in subsidiaire orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; en in uiterst subsidiaire orde de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen.

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 15 januari 1994 geboren te zijn in Kamsuuma, district Jamaame, provincie Lower Juba, Somalië, en heel zijn leven daar te hebben gewoond tot zijn vlucht op 15 juni 2016, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 22 jaar in Kamsuuma heeft gewoond en er zijn hele leven op een boerderij gewoond heeft. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers maatschappelijke en socio-politieke kennis is, gegeven zijn profiel, echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst kan met het CGVS worden vastgesteld dat verzoeker geen weet heeft van recente gevechten die plaatsvonden in zijn voorgehouden dorp van herkomst Kamsuuma. Gevraagd of er zich ooit gevechten hadden voorgedaan in Kamsuuma, stelde verzoeker "Er waren geen *clanconflicten*" (gehoorverslag van het CGVS van 8 november 2016 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 17). Gevraagd of er

dan gevechten met Al Shabaab hadden plaatsgevonden, antwoordde verzoeker *"In kamsuuma nooit gevechten"* (CGVS-verslag 1, p.17-18). Vervolgens gevraagd of er in de buurt van Kamsuuma gevechten met Al Shabaab waren geweest, gaf verzoeker vaagweg aan *"AS zijn actief in de buurt rond Kamsuuma. Ik was er niet geïnteresseerd in omdat de plaats waar ik verbleef vredevol was"* (CGVS-verslag 1, p. 18). Verzoeker verklaarde verder dat de regering van Jubaland tegen Al Shabaab vocht, maar niet in Kamsuuma, omdat het diep inland ligt en ze er niet kunnen komen zonder andere dorpen te overwinnen (CGVS-verslag 1, p.18). Aangaande de betrokkenheid van AMISOM in gevechten stelde verzoeker, *"Recent waren er geen gevechten tussen amisom en AS maar toen ik in kamsuuma was hoorde ik veel over gevechten."* (CGVS-verslag 1, p. 18). Verzoekers verklaringen stroken echter geenszins met de informatie uit het administratief dossier, dat vermeldt dat er zich wel degelijk gevechten hebben voorgedaan in verzoekers voorgehouden dorp Kamsuuma. Zo vochten de Keniaanse troepen van AMISOM samen met de troepen van Jubaland tegen Al Shabaab op 7 oktober 2014 in Kamsuuma. Uit de vaststelling dat verzoeker -die toen een jonge man van 20 jaar was- niet op de hoogte is van deze recente gevechten, laat staan van het feit dat AMISOM in zijn beweerde dorp van herkomst geweest is (*"Ik geloof als AMISOM er zou zijn gekomen dat AS niet in Somalië meer zou geweest zijn"* (gehoorverslag van het CGVS van 7 december 2016 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 7)), kan enkel afgeleid worden dat hij niet afkomstig is uit Kamsuuma. Het is immers niet aannemelijk dit voorval kon voorbij gaan aan iemand die op dat moment in de kleinere gemeente Kamsuuma woont.

2.6. Verzoekers beweerde herkomst wordt verder ondergraven nu hij evenmin weet heeft van de luchtaanvallen die recent voor zijn beweerde vertrek uit Somalië werden uitgevoerd in naburige dorpen en steden. Zo stelde verzoeker vaagweg *"Ik heb er van gehoord maar ik weet niet wat er gebeurde. Ik volgde wat er gebeurde aan de kant van AS maar niet aan de kant van de regering."* (CGVS-verslag 2, p.7), terwijl er doorheen 2014 verschillende luchtaanvallen werden uitgevoerd op Jamaame-district, in de buurt van Kamsuuma (zie informatie in het administratief dossier). Gezien het op korte tijd aanzienlijk aantal aanvallen, met veel slachtoffers en vernieling tot gevolg, is het dan ook niet geloofwaardig dat verzoeker hierover niets concreets heeft opgevangen, indien hij werkelijk in Kamsuuma in het district Jamaame woonde. Dit klemte te meer nu verzoeker zelf verklaarde dat zijn oom regelmatig naar de markt in Kismayo ging om er de oogst te verkopen (CGVS-verslag 1, p. 6; CGVS-verslag 2, p. 3) en op weg naar Kismayo de getroffen dorpen diende te passeren (zie informatie in het administratief dossier). Bovendien stelde verzoeker zelf nog, *"Je ontmoet ook mensen uit andere dorpen die van daar komen. Mensen uit de andere dorpen komen naar mijn dorp om te winkelen. Kamsuuma verbindt die dorpen omdat het een verharde weg heeft"* (CGVS-verslag 1, p. 14), waardoor het redelijk is te verwachten dat verzoeker op de hoogte is van ingrijpende gebeurtenissen in omliggende dorpen, *quod non*. Verzoekers onwetendheid over deze recente belangrijke gebeurtenissen ondergraaft verder zijn beweerdelijke afkomst uit Kamsuuma en bij uitbreiding de regio Lower Juba.

2.7. Evenmin had verzoeker weet van recente periodes van droogte, overstromingen of daarmee verbonden humanitaire gevolgen in zijn regio. Zo antwoordde verzoeker op de vraag of er ooit overstromingen zijn geweest, *"Het zou kunnen want er was een rivier. De tijden dat de rivier vol was dan. De stad was op een vlak blok. De rivier kwam langs de stad niet door de stad. (...) Het had geen impact op ons. Want onze stad is niet in het gebied beneden maar op een vlak gebied. Het water van de rivier kon het gemakkelijk passeren. Wanneer er geen overstromingen waren hadden de boerderijen het water nodig van de rivier want ze konden helpen voor het groeien van de gewassen."* (CGVS-verslag 1, p. 7). Ook aangaande de naburige dorpen stelde verzoeker, *"Er is geen plaats waar ik weet dat er overstromingen waren. Ik volgde het nieuws niet. Maar ik wist wat er gebeurde in mijn stad."* (CGVS-verslag, p. 7-8). Later vermeldde verzoeker nog dat het in 2009 zwaar had geregend, *"maar dat heeft geen probleem veroorzaakt"* (CGVS-verslag 2, p.6). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er zich in november 2016 zware overstromingen hadden voorgedaan, waarbij verzoekers voorgehouden Jamaame-district bij de zwaarst getroffen gebieden hoorde en meer dan 100 000 mensen in nood waren (zie informatie uit het administratief dossier). Het derhalve redelijk aan te nemen dat verzoeker die toen al toen 12 à 13 jaar was, een dermate ingrijpende gebeurtenis niet vergeet indien hij werkelijk in Kamsuuma woonde. Verzoeker wist evenmin van de overstromingen die zijn voorgehouden regio getroffen hadden in 2010, welke ontheemding van inwoners, schade aan landbouwvelden en infrastructuur en schade aan wegen tot gevolg hadden.

2.8. Verzoeker heeft het enkel over een droogte die zich voordeed wanneer hij tien jaar was (CGVS-verslag, p. 8), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er in 2011 een dermate grote droogte was, dat deze een impact op het hele land had. Bovendien verklaarde verzoeker dat er nooit voedseltekorten waren (CGVS-verslag 2, p.6), terwijl het administratief dossier informatie bevat die stelt dat er ten gevolge van oorlog in 2007 en 2008 een voedseltekort was in de regio Jamaame. Het is niet

aannemelijk dat verzoeker zich de periodes van droogte en voedseltekorten niet kan herinneren, te meer nu deze voor hem als landbouwer een onmiskenbare invloed op zijn oogst en de prijzen van zijn producten hebben.

2.9. Waar het verzoekschrift aanvoert dat verzoeker het heeft over het buiten de oevers treden van de rivier en dat de droogte een probleem was, dient te worden opgemerkt dat verzoeker inderdaad vage verklaringen aflegt dienaangaande. Doch blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij deze niet kan situeren in de tijd, noch doorleefd kan vertellen over de impact van deze periodes van droogte en/of overstromingen op zijn eigen leefwereld.

2.10. Dat verzoekers profiel van landbouwer in Kamsuuma niet geloofwaardig is, blijkt tevens nu hij verklaarde dat Dhashteg een dorp is dat richting Jilib ligt (CGVS-verslag 1, p.14), terwijl dit een term uit de landbouw is voor grote waterplassen die zich vullen met water bij hevige regenval en gebruikt worden om te oogsten tijdens het droogseizoen (zie informatie administratief dossier). De uitleg in het verzoekschrift – dat verzoeker dit begrip inderdaad niet kende omdat deze techniek uit Jamaame, 25 à 30 km verderop, afkomstig is – kan verzoekers onwetendheid niet vergoelijken, nu de informatie in het administratief dossier stelt dat deze landbouwtechniek gebruikt wordt in het district Jamaame, waarin ook verzoekers dorp Kamsuuma gelegen is. Verder verklaart verzoeker geen weet te hebben van andere methoden (behalve *“Onze boerderij was ver weg van de rivier. We konden geen water nemen door een machine naar onze landbouwgronden. We hadden in onze boerderij een waterput. We gaven geld aan onze tankwatertruck. Die truck bracht water van de rivier en dat stopten we in de waterput.”*, CGVS-verslag 2, p. 5) om tegemoet te komen aan de gevolgen van droogte of wateroverlast, *“We stockeren dingen niet. We bereiden ons niet voor op de droog of regenseizoenen.”* (CGVS-verslag 2, p. 5). Bovendien weet verzoeker niet wanneer de seizoenen vallen, kennis die net van primordiaal belang is voor een landbouwer, nu het pastorale en agrarische leven hierrond draait. Zo stelt verzoeker dat Deyr *“in de maand november en december ook januari”* valt, Jilaal in de *“vierde en vijfde maand”* en Hagga in *“de zesde tot achtste”*. Over Gu stelt verzoeker dat *“het geen specifieke maand [is]. Het komt 1 keer per jaar Gu heeft geen tijd zoals Deyr en Hagga. Ze refereren naar het als een jaar.”* (CGVS-verslag 2, p. 5). De informatie in het administratief dossier vermeldt echter dat Jilaal van december tot maart valt, Gu van april tot juni, Hagga van juli tot september en Deyr van oktober tot december. Het verzoekschrift voert dan ook onterecht aan dat verzoeker de jaren, de seizoenen en de droge en natte maanden kent. Dat verzoeker niet weet hoe met (extreme) weersomstandigheden om te gaan, noch wanneer de seizoenen precies vallen, doet dan ook fundamenteel afbreuk aan zijn beweringen als landbouwer in Kamsuuma geleefd te hebben. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker een profiel aanmeet dat hij niet kan waarmaken.

2.11. Bovendien verklaarde verzoeker dat er nooit internationale organisaties aanwezig waren geweest in Kamsuuma of Jamaame, *“Nee nooit (...) Nee de mannen die in controle waren haatten hulporganisaties. Laat staan de Europese mensen die ervoor werken. Als ze een Somalisch persoon vinden die ervoor werken . dan snijden ze zijn keel door.”* (CGVS-verslag 2, p. 7). Opnieuw stemmen verzoekers verklaringen niet overeen met de informatie uit het administratief dossier, welke bevestigt dat verscheidene ngo's hulp hebben geboden in periodes van nood in verzoekers voorgehouden regio Juba. Zo bood Agrosphere hulp bij het herstellen van schade ten gevolge van de overstroming in 2010 en verdeelde het Rode Kruis in 2011 voedsel, alsook zaden voor de boeren, in heel Somalië. Artsen Zonder Grenzen opende in 2007 een hospitaal in Jamaame en bleef aanwezig tot 2011. Ook Muslim Aid bood medische hulp in het district Jamaame van 2008 tot 2010.

Het verzoekschrift voert aan dat Agrosphere in 2010 aanwezig was, wanneer verzoeker slechts 16 jaar was, en deze organisatie hielp bij overstromingen, waar verzoekers boerderij geen last van had. Verzoekers verweer dat hij maar 16 jaar was biedt echter geen verschoning; een persoon van 16 jaar heeft volgens de Raad voldoende cognitief vermogen om de uitzonderlijke aanwezigheid van hulporganisaties in zijn dorp te registreren, temeer nu deze hulp kwamen bieden ten gevolge van een humanitaire ramp die zijn dorp getroffen had. Zelfs indien verzoekers boerderij geen last had van de overstromingen, dan nog is het niet aannemelijk dat hij deze ngo niet in zijn dorp heeft opgemerkt, zeker nu het redelijk is te veronderstellen dat hij minstens over deze uitzonderlijke omstandigheden gehoord zou hebben.

Aangaande Artsen Zonder Grenzen en Muslim Aid stelt verzoeker dat deze zich in Jamaame bevonden. De Raad herhaalt dat verzoeker zelf stelde dat hij veel mensen uit andere dorpen ontmoette die naar Kamsuuma kwamen om te winkelen (CGVS-verslag 1, p. 14), waardoor het redelijk is te verwachten dat verzoeker op de hoogte is van de aanwezigheid van hulporganisaties in de omliggende dorpen.

2.12. Waar het verzoekschrift nog aanvoert dat verzoeker zijn clan en de verbindingen tussen clans, de wegen en het belastingstelsel van Al Shabaab kent, alsook weet heeft van het checkpoint en hoe zijn oom groenten verkocht in Kismayo, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal in deze beschikt over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn profiel van landbouwer in Kamsuuma geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. kan gezien de hierboven geciteerde problemen in deze regio, niet aangenomen worden dat verzoeker hiermee onbekend is

2.13. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld in Somalië, zoals de humanitaire en veiligheidssituatie in zijn beweerdelijke regio van herkomst, de gevechten, de droogtes en overstromingen en de (tijdelijke) volksverhuizing die dit meebracht, en er dan ook niet heeft gewoond. De door hem aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Kamsuuma, Somalië, hebben derhalve geen grond.

2.14. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.16. Waar verzoeker een schending van artikel 2 en 3 EVRM aanvoert, merkt de Raad op dat deze artikelen inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de aard van de bestreden beslissing moet de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM bijgevolg niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.17. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.18. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.19. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonbaar maakt, hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.20. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het verzoekschrift verwijst nog naar de vaststellingen van verweerder met betrekking tot de situatie in Mogadishu en Zuid- en Centraal-Somalië. De Raad stelt vast dat het CGVS de situatie in Mogadishu en Zuid- en Centraal-Somalië echter niet bespreekt in de bestreden beslissing. Verzoekers argumenten hieromtrent hebben dan ook geen betrekking op de bestreden beslissing. Het komt de Raad bovendien niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.21. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.22. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.23. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK